

PATENTNI SPIS BROJ 2436.

Parnox A. G., Luzern.

Višestruki topljivi osigurač.

Prijava od 18 aprila 1923.

Važi od 1 novembra 1923.

Pravo prvenstva od 1. aprila 1922 (Nemački)

Ovaj se pronalazak odnosi na višestruki topljivi osigurač takve vrste, kod koga je zavrtanj, koji odgovara Edisonovom fasungu i koji sačinjava donji deo ili dno osigurača, u vezi sa obim spojnim kontaktima provodnika, a topljive žice leže u gornjem delu, koji može slobodno da se izvadi iz tog donjeg dela. Suština pronalaska sastoji se u prvom redu u tome što je gornji deo koji sadrži topljive žice, izradjen kao drška, koja može da se izvadi iz donjeg dela, a ima uvlačne kontakte. Za spajanje novog topljivog osigurača potrebno je radi toga, samo da se izvuče gornji deo, koji je obrazovan kao uvlaka, iz donjeg dela, posle toga da se okrene za deo koji odgovara odstojanju dvaju topljivih žica u gornjem delu i posle toga opet da se namesti na donji deo ili na dno. Obrazovanje sprovodne veze između donjeg dela i gornjeg dela biva ovde dakle isto kao kod običnog uvlačnog kontakta, prosto dodirnom sprovodnog kontaktnog šiljka jednog dela, sa odgovarajućim kontaktom drugog dela. Sprovodna veza je tako po mogućstvu najprostija a istovremeno i najsigurnija i obzirom na oba preimućstva nadmašuje znatno inače mnogo upotrebljavane klizeće kontakte kod višestrukih osigurača. Istovremeno ima ovaj novi osigurač to preimućstvo da je vrlo prost, pošto se sastoji samo iz dva razdvojena dela i gornji deo, koji sadrži topljive žice može da se zameni kad se potroše sve topljive žice u njemu, novim gornjim delom, na vrlo prost način, i bez popuštanja bilo kakvih zavrtki ili sličnog.

Na crtežu su predstavljena dva izvedena oblika ovog pronalaska, i to pokazuje sl. 1 izgled sa strane višestrukog osigurača po ovom pronalasku; delimično u uzdužnom preseku, a sl. 2 je izgled odozgo. Sl. 3 pokazuje presek po crti A—B sa sl. 1, a sl. 4 pokazuje presek po crti C—D sa sl. 1. Slika 5 predstavlja zasebno gornji deo naprave koji sačinjava uvlačnu držalju, u malo izmenjenom obliku.

Donji deo A od izolacionog materijala, koji ima uobičajne metalne Edisonove zavojke B, koji sačinjavaju jedan kontakt, ima na svojoj donjoj strani kod C drugi kontakt. Od ovog prolazi provodnik D kroz središnju bušotinu donjeg dela A. On se završava gore na jako udubljenom mestu u kontaktu F. To mesto kontakta F kao što se vidi na crtežu udešeno je tako, da je ono zaštićeno i ne može lako da se dodirne prstom ili rukom, kad skine gornji deo H.

Od gornjeg kraja metalne obloge Edisonovih zavojaka, vodi kroz bušotinu dela A žica ili provodnik G do izdubine u gornjem delu dna A, koja je obrazovana kao čaura za kontaktni šiljak.

Gornji deo H naprave, koji je obrazovan kao uvlačna držalja, ima izvestan broj upravnih bušotina J i K, koje su međusobno paralne i dve po dve pripadaju zajedno a koje su rasporedjene u dva koncentrična kruga (vidi sl. 3). Pripadajući parovi bušotina J, K gore su u vezi poprečnim bušotinama ili žlebastim izdubinama L. U svakom paru bušo-

tina naložena je po jedna topljiva žica M, npr. srebrena žica koja prolazi kroz bušotinu J preko žljeba L u bušotinu K a kroz ovu ide opet na niže

Na donjem kraju bušotina K su topljive žice M u vezi sa mesinganim limom N (sl. 5), koji je ovde položen na srednjem delu donje strane tela H Na tom mestu ima deo H oblik rukavca O, koji ulazi u odgovarajući udubinu srednjeg dela dna A. Taj rukavac može da ima obličasti oblik ili još bolje prizmatični oblik, pri čemu onda mora naravno i udubina dna A, koja služi za uvlačenje tog rukavca, da ima odgovarajući poprečni presek Broj strana prizme, mora onda da odgovara broju topljivih žica.

Drugi kraj topljive žice M koji leži u bušotini J spojen je sa uvlačnim šiljkom E, koji strči dole iz držalje H Taj metalni uvlačni šiljak E, ulazi u gornji kraj bušotine dna A u kojoj se nalazi provodnik G.

Gore je uvlačna drška N, koja je od porculana ili od sličnog izolirajućeg materijala, pokrivena pločicom od belog lima P, a ispod te je smeštena pločica Q od liskuna, koja pokriva istovremeno i žljebove L za topljive žice M. Pločica P od belog lima ima na mestima koja stoje upravo nad krajevima bušotina J, rupe R za gledanje (sl. 2), koje omogućuju da se istovremeno posmatraju sve topljive žice. Te rupe za gledanje mogu da se izrade umesto okrugle kao na crtežu, eventualno i uzdužne, tako, da se na taj način mogu da vide celi žljebovi L sa delovima žica M koji u njima leže.

Pri upotrebi naprave uvuče se uvlačna drška H tako, u dno A, da jedan od kontaktnih šiljaka E udje u bušotinu koja sadrži provodnik G i napravi s tim odn sa metalnom oblogom čaure sprovednu vezu. Za ležanje ostalih šiljaka predviđena su odgovarajuća udubljenja na površini dela A, ali koja nisu u vezi sa provodnicima. Može takodjer umesto tih pojedinih udubljenja da se predvidi jedan zajednički okrugli žleb na gornjoj strani dela A, koji će da primi sve kontaktne šiljke koji u tom slučaju nisu u upotrebi. Kad jedan kontaktni šiljak dodje u dodir sa provodnikom G, spoji se istovremeno mesingani lim N uvlačne držalje H sa kontaktom F srednjeg provodnika D u donjem delu A. Kad se on sad uvrne u fasung onda je osigurač gotov za upotrebu. Kad se jedna topljiva žica rastopi onda je potrebno samo, da se izvuče uvlačna držalja H, pa da se okrene za deo, koje odgovara odstojanju obaju kontaktnih šiljaka E pa posle opet da se uvuče u donji deo, pa je naprava opet gotova za upotrebu. Odgovarajućim znacima na ivici kontaktne

držalje H, može na prost način da se objasni mera za koliko treba da se okrene držalja. Kad rukavac O ima prizmatičan oblik, onda se dobija i time mera za potrebno okretanje držalje, pre nego što se ponovno uvuče u donji deo, pošto broj površina prizme odgovara broju i rasporedu topljivih žica.

Umesto da se predvidi na krajevima bušotina J u držalji H, toliki broj kontaktnih šiljaka E koliko ima topljivih žica, može da se raspored udesi i obratno na taj način, da se donji krajevi bušotina J izrade kao uvlačne čaure (sl. 5) To pruži to preimućstvo, da je onda potreban samo jedan kontaktni šiljak, koji mora da stoji na gornjoj strani donjeg dela A, iznad provodnika G i s tim mora da je u slobodnoj vezi I u ovom i u prvom slučaju obrazovani su kontaktni šiljci E celishodno kao opruge, slično kao kontaktni šiljci običnih uvlačnih kontakta.

Broj topljivih žica M, je prirodno proizvoljan, mogu da se predvide 6 ili 12 ili proizvoljan drugi broj žica M, u granicama mogućnosti koju daje raspored prostora.

PATENTNI ZAHTEVI:

1) Višestruki topljivi osigurač, čiji je donji deo u vezi sa oba kontakta provodnika; a topljive žice se nalaze u gornjem delu, koji može da se pomera prema donjem delu, naznačen time, što je gornji deo koji sadrži topljive žice obrazovan kao uvlačna držalja sa uvlačnim kontaktom, koja može slobodno da se izvlači

2) Višestruki topljivi osigurač, po zahtevu 1, naznačen time, što za ednički srednji kontakt za topljive žice leži u rukavcu gornjeg dela a koji ulazi u odgovarajuću bušotinu tela i tako pravi sprovednu vezu sa kontaktom na dnu donjeg dela, i što se pojedini kontakti gornjeg dela završavaju šiljcima ili čaurama, koji dolaze u dodir sa čaurom, koja je spojena sa čaurom sa zavojcima na dnu donjeg dela, ili sa kontaktnim šiljkom donjeg dela.

3) Višestruki topljivi osigurač po zahtevu 1, naznačen time, što su pojedine topljive žice, koje leže zasebno u gornjem delu, na način poznatog prostog zapušačkog osiguranja, sprovedene kroz dve komore, koje su međusobno u vezi, tako da se udvostručuje dužina topljivih žica.

4) Višestruki topljivi osigurač po zahtevima 1 i 3 sa rupama za gledanje za svaku pojedinu bušotinu za topljive žice, naznačen time, što su rupe za gledanje napravljene iznad žljebova, koji spajaju obe bušotine koje pripadaju jednoj topljivoj žici, a koji su gore otvoreni i pokriveni su samo providnim pločicama ili sličnim.

Fig. 1.

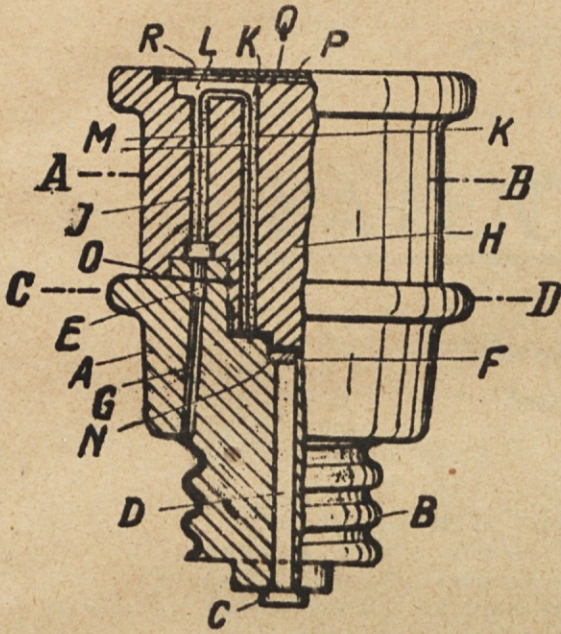

Fig. 5.

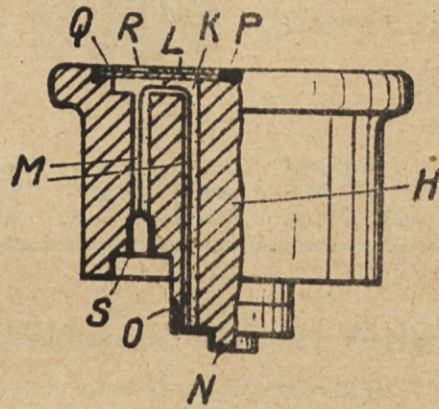

Fig. 2.

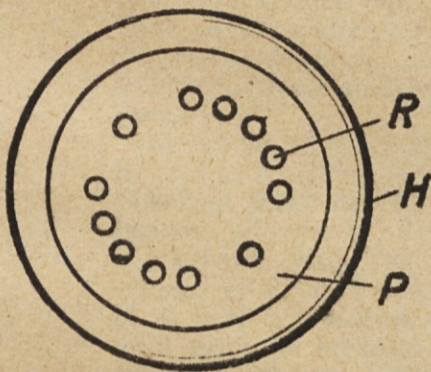

Fig. 4.

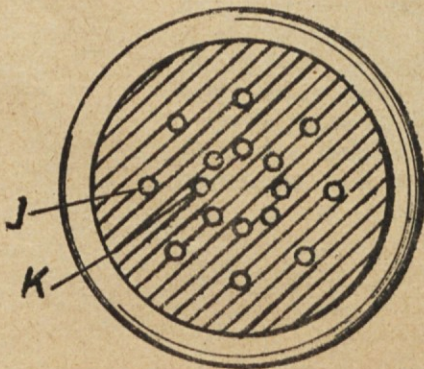
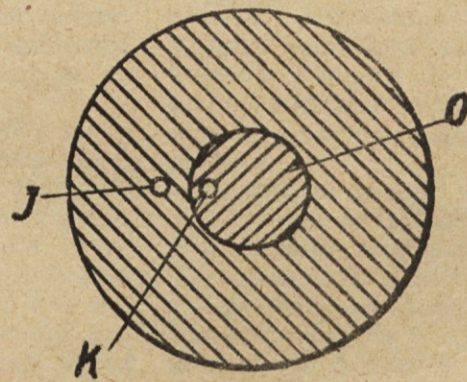

Fig. 3.

